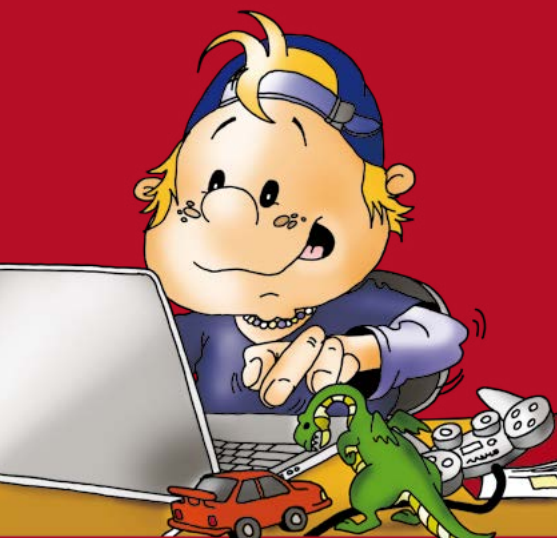

Epi-Internauta

Czy jestem winny moim napadom?

Nie, nic nie możesz za Twoje predyspozycje oraz za zmianę w Twoim mózgu.

Stanę się głupi?

Nie, komórki mózgowe nie umierają podczas napadu. Podczas częstych napadów mózg nie ma czasu nauczyć się rzeczy, które chcesz się nauczyć. Po napadzie jesteś taki sam jak przed nim – nie martw się!

Którą z form napadu posiadam?

Rozróżnia się dwie formy napadów: uogólnione i częściowe. Są one klasyfikowane w dalsze podgrupy:

Napady uogólnione

Duży napad padaczkowy, przy którym dziecko sztywnieje, upada i drga. Czasami drgający język ubija ślinę w pianę, która następnie wypływa z buzi. Te napady trwają zwykle od 1 do 3 minut. Mogą również trwać dłużej. U każdego dziecka przebiega to różnie.

Absencją jest krótka utrata świadomości, w której dziecko pozostaje w swojej czynności, dostając tępe spojrzenie skierowane w górę. Te napady trwają zwykle tylko kilka sekund. Historyjka „Hans guck in die Luft” przedstawia jeden z takich napadów.

Napady mykloniczne

Krótkie pojedyncze drgawki ramion lub całego ciała. Podczas drgawki szczoteczka do zębów może latać wysokim łukiem po łazience, gorąca filiżanka herbaty niestety również. Przy takich napadach świadomość jest mocno zamglona lub utracona.

Napady częściowe

Przy napadach częściowych prostych reaguje określone miejsce (region) mózgu. Dziecko może trochę drgać lub czuje coś czego właściwie nie ma. Dziecko jest w pełni świadomości, nie potrafi jednak np. tłumić tego ruchu.

Przy napadach częściowych złożonych bierze udział więcej regionów mózgu. Dziecko pcha np. krzesło przez klasę, ciągle otwiera i zamyka okno. Może reagować na swoje otoczenie i pozornie odpowiadać, co jednak nie ma żadnego sensu. Świadomość jego jest ograniczona, podobnie jak w półśnie, kiedy sen i rzeczywistość nie mogą być rozróżnione.

Napad uogólniony drugorzędny zaczyna się np. od drgania jednego palca, później dłoni, następnie całej ręki, jednej i na końcu drugiej połowy ciała. Podczas napadu zanika świadomość. Początek ogniskowego napadu nazywa się też przeczuciem (Aura).

Po wszystkich formach napadów dzieci są albo natychmiast znowu w dobrej kondycji lub czują się kiepsko albo mają mocne bóle głowy. Różnie to bywa od dziecka do dziecka i od napadu do napadu.

Skąd bierze się moja epilepsja?

Oprócz predyspozycji (skłonności do epilepsji), które zostają odziedziczone od rodziców, dochodzi bodziec wyzwalający. To może być uraz mózgu lub jego schorzenie, czasami przyczyna jest nieznaną.

Co mam powiedzieć moim przyjaciołom?

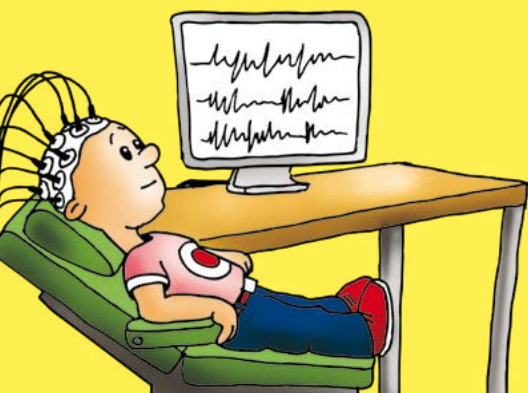
Ty i Twoi rodzice powinniście opisać przyjaciołom i krewnym, jak przebiega Twój napad i co oni mogą zrobić, najczęściej niestety nic. Następnie powinno się im powiedzieć, jak się czujesz po Twoim napadzie, czy jesteś w dobrej kondycji lub czy potrzebujesz swojego spokoju. Powinni zadzwonić do Twoich rodziców?

Kto poza mną ma / miał napady?

Każdy człowiek z predyspozycjami może dostać epilepsji, obojętnie jaki jest mądry. Na przykład Cezar, muzyk Händel, malarz Van Gogh, poeta Dostojewski jak również Anton z Tyrolu mieli epilepsję.

Co się dzieje podczas napadu w mojej głowie?

Mózg lub części mózgu reagują epileptycznie i powodują napad. Za pomocą EEG można zmierzyć elektryczne wahania napięcia, które pokazuje jakie części mózgu reagują.

Po czym właściwie poznać, że mam epilepsję?

Oczywiście przede wszystkim po napadzie. Gotowość do napadów może być również widoczna w EEG. Pomiędzy napadami dzieci są zdrowe i nie dają nic po sobie poznać.

Będę znowu zdrowy/a?

Są epilepsje, które przemijają w czasie dojrzewania. U niektórych dzieci epilepsja nie powraca, kiedy po wieloletniej utracie napadów, lekarstwa zostaną odstawione. Część jednak jest zdana dożywotnio na lekarstwa.

Predyspozycja natomiast pozostaje przez całe życie. Znane przyczyny napadu (np. migotające światło, niedobór snu) powinny w każdym przypadku być unikane.

Czy lekarstwa naprawdę są takie ważne?

Tak. Bez leków mózg może się przyzwyczaić do epileptycznych aktywności i może rozwinąć oprócz tego inne formy napadów. Dzięki lekom aż 80% dzieci zostaje wolnych od napadów. U innych trzeba często dłużej szukać odpowiednio pasującej terapii.

A co z uprawianiem sportu?

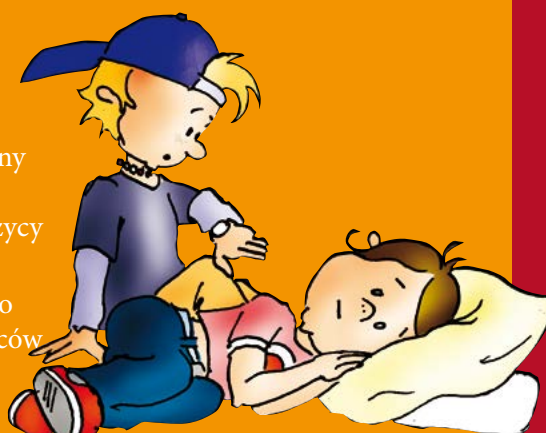
Sport jest super. Powinieneś zastanowić się z Twoim lekarzem i rodzicami, które rodzaje sportu są dla Ciebie możliwe. Czasami powinny być przedsięwzięte środki ostrożności, jak np. kamizelka ratunkowa lub kask rowerowy.

Jakie są propozycje udzielenia pierwszej pomocy?

Kiedy zobaczysz napad u innego dziecka, powinieneś postąpić następująco:

1. Zachować spokój
2. Spojrzeć na zegarek i wypowiedzieć głośno godzinę, dzięki temu tak łatwo się jej nie zapomni.
3. Położyć pod głowę coś miękkiego (kurtkę/sweter)
4. Wszystkie przedmioty, o które mogłoby się dziecko uderzyć, odłożyć na bok
5. Nie wkładać żadnych przedmiotów do buzi (duże niebezpieczeństwo skaleczenia)
6. Kiedy nie wiadomo, czy dziecko ma epileptyczny napad, natychmiastowo zadzwonić po lekarza. Taki napad mógłby przebiegać z powodu cukrzycy lub choroby serca.
7. Pozostać przy dziecku aż powróci całkowicie do świadomości, ewentualnie zadzwonić po rodziców

Ma ktoś jeszcze pytania:

el.e.

epilepsie bundes-elternverband
gemeinsam meistern

kontakt@epilepsie-elternverband.de

www.epilepsie-elternverband.de
www.epikurier.de

... jeśli mam chorobę, która jest bardzo częstą chorobą w wieku dziecięcym, to dlaczego nie znam żadnych dzieci z otoczenia, które też mają epilepsję. Rodzice w grupie samopomocy uważają, że przyczyną tego jest, że większość ludzi niechętnie o tym rozmawia. Niektórzy sąsiedzi mogliby pomyśleć, że podczas napadów umierają komórki mózgowe i dzieci zostają głupie. Mój lekarz mówi jednak, że to w ogóle nie jest prawdą. To są prastare uprzedzenia. Przeciwno temu pomaga informacja. Będę teraz surfować w internecie, zobaczymy, czego mogę się dowiedzieć...

Co mam z nimi wspólnego ?

Mogę jeździć na wycieczki klasowe
Mogę grać w piłkę nożną
Mogę grać w gry komputerowe
Mogę robić imprezę
Mogę oglądać filmy

Co różni mnie od moich przyjaciół?

Większość z nich nie musi połykać żadnych lekarstw
Idą do lekarza, kiedy są chorzy, a nie na kontrolę
Mogą iść sami popływać

Epi-Internauta